ДОГОВІР В НАФТОВІМ ПРОМИСЛІ В ГАЛИЧИНІ.

Дня 2. червня с. р. делеґати нафтових робітників заключили колективний договір з власниками копалень, який покінчив страйк у нафтовому промислі в Галичині.

В першій та найважнійшій справі, а саме в домаганю робітників мати своїх делеґатів для оборони своїх інтересів в управі підприємств, проти чого підприємці найбільше виступали та за що властиво робітники вели страйк — дійшло до такого порозуміня:

Робітники мають право вибору делеґатів для заступництва загалу як і поодиноких робітників в даному підприємстві супроти управителів, згляд но управ, в цїли представлюваня бажань та зажалень, як також посередництва в справах, що безпосередно дотикають умов праці та потреб робітників.

Делеґати не можуть виступати в справах, що дотикають принятя робітників. Остаточна децизія у всїх справах належить виключно до управи підприємства.

Дотеперішна діяльність розємних судів лишаєть ся й на далї.

Як бачимо, дуже скромні та аж надто вузкі є рами компетенції сих делеґатів робітництва. Та початок уже зроблений і при найблизшій нагоді робітництво подбає певно про їх поширенє.

Далї договір управильнив також право виповідженя праці. І так в засаді полишено 14 дневне виповідженє, але коли наступило воно без достаточної причини, а робітник працював в дотичному підприємстві 2 до 4 лїт, то прислугує йому виповідженє на 4 тижні, від 4 до 6 лїт на 6 тижнів, повисше 6 лїт на 8 тижнів.

Апровізацію хорих робітників управильнено в сей спосіб, що в часї недуги дістає робітник апровізаційні середники після апровізаційної табелї а в разі недоставленя їх в натурі дійсний еквівалент в грошах, після договору з 10. листопада 1920 р.

За се підприємці відтягають собі тільки, щоби підмога робітника з каси хорих не перевисшала 60 проц. денного зарібку. Коли причинок з каси хорих є низший чим 60 проц. денного зарібку, потрученє за апровізацією не може мати місця.

Робітникам тяжко хорим, або таким, що неслїдком праці мали нещасливий випадок, потручаєть ся за апровізацію лише тільки, щоби підмога з каси хорих відповідала звичайному денному заробіткови робітника.

Управильнено також і справу сезонових робітників, до яких не відносять ся постанови колективного договору, а які стають до праці на осібних умовах.

Підвисшено також релютум на одїж о 150 проц.

В справі поширеня робітничих кооператив підприємці згодили ся вплатити за кождого робітника по 1.500 марок як удїл сього робітника. Сей удїл не може робітник виповісти перед 2 роками, а виплата не може наступити скорше аж по році від дня виповідженя.

Крім сего підприємці зобовязали ся дати на кооперативи, льокалї і урядженя. Рівнож робітничим кооперативам припаде чистий зиск з сих кооператив, які досї вели на свій рахунок підприємці, між иншим і зиск такої кооперативи в Кроснї в висоті 1,800,000 марок.

Крім сего підприємці в Дрогобичі і Тжебінї дають ще по 300 марок від кождого робітника на інвентар і т. п.

Припаси з маґазинів кооператив підприємців маєть ся відступити робітникам по цїнах кошту.

Для педеведеня сего вибрано комісію, зложену з 3 делеґатів робітників і 3 делеґатів підприємців.

Робітники, що мешкають поза Бориславом, дістануть за март с. р. по 800 марок на кождого члена родини, який після постанов, має право до користуваня апровізації.

Від цвітня мають вони вже користати з консумів.

Виплата відшкодованя має наступити до 1. липня с. р.

Сторожі в копальнях, які працюють по 12 годин, дістануть крім платнї ще 900 марок місячно премії, а сторожі в рафінеріях по 600 марок місячно.

Так само дістануть таку премію фірмани.

Для справи будови робітничих домів в Бориславі вибрано окрему комісію.

Далї зафіксовано справу 8-годинного дня праці та справу давних договорів, незмінених новою умовою.

Новий договір є безречинцевий з правом виповідженя для обох сторін на місяць, яке має бути вислане до союзу робітників або підприємців.

Сей договір обовязує всї рафінерії, копальнї, підприємства нафтового промислу та копальнї воску.

За страйк нїхто не може бути потяганий до відвічальности.

Умову сю підписали підприємці та робітники і представник міністерства торговлї і промислу. ("Вперед".)

"РАДА-Б ДУША ДО РАЮ ТА ГРІХИ НЕ ПУСКАЮТЬ".

(Лист з Ланьцута до "Вперед".)

Відокремлені від світа, забуті богом і людьми, переживаємо тут не тільки матеріяльні, але й духові страждання.

Відносини тут дуже тяжкі. Атмосфера душна. За всякі найменші дрібниці карають нас не Поляки, **а таки наші, петлюрівські сатрапи.** Хто може і вміє втікає звідси. Та як кого зловлять, висилають зараз на Домбє.

І серед інтернованих старшин і серед козаків невдоволенє, яке з кождим днем замітно росте. Обіцювали та обіцюють нам далї грушки на вербі. А ми не бачимо кінця нашої неволї.

Є нас тут понад 200 Галичан. Раді би ми звідси вирвати ся до дому — та не пускають. Навіть темного на одно око чоловіка не пускають до дому (Самсон Петро, з сокальського повіту). Чому нас тут держать—невідомо. Нам анї снить ся далї воювати — а йти на службу Французам або иншим реакціонерам, не думаємо.

Таке саме і з Придніпрянцями. І вони не думають іти на чужу службу, як знаємо з розмови з ними.

Українських ґазет, як "Вперед" або 'Український Вістник' тут не впускають. Зате надсилають нам "Рідний Край", якого одначе особливо ми Галичане не читаємо, знаючи, що се за вовк у баранячій шкірі. Придніпрянцї знова читають його дуже критично. А успіх з сеї провокаторської часописи такий, що розєднює тут менше свідомих і некритичних Придніпрянців з Галичанами.

Є тут також такі часописи, як "Ilustrowany Kurjer Codzienny". На жаль, достарчують нам їх "культурно-освітні відділи", які не орієнтують ся (?!) в напрямках галицьких часописий.

Словом — всїм надоїла вже ся неволя і як Придніпрянцї, так і Галичане раді-би як найскорше звідси вирвати ся.

Арештованя у Львові.

У Львові арештовано 8 б. старшин українського війська, між ними і старшину Овшанецького. Всїх їх відпроваджено вчера під сильним конвоєм на зелїзничий дворець, звідки всїх відвезено до табору інтернованих в Ланьцутї.

Нова комуністична часопись.

В Празї почала виходити в німецькій мові часопись "Der Funke", орґан жидівської комуністичної партії.

Виграні числа.

На спільнім пікніку дня 1. липня коло Кровс-Нест Лейку підчас розігравки виграли слїдуючі числа: 2, 88, 135, 168, 177. Хто має котре із висше наведених чисел прошу зголосити ся на слїдуючу адресу:—

Ukr. Labor Temple Branch
P. O. Box 122, Coleman, Alta.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

Форт Вілїям, Онт.

На руки т. М. Шатульського зложили слїдуюі товариші свої датки на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий":

І. Пастушин	$2.25
І Коржак	2.00
І Інкол	2.00
Ю. Елендюк	2.00
Н. Загрош	1.00
С. Левицький	1.00
Роман Ґалат	1.00
Сава Жура	1.00
І Пожерюк	1.00
Ф. Кравчик	1.00
А. Слоньовський	1.00
Я. Дребіт	1.00
І. Мокомела	1.00
Н. Міхайлюк	1.00
І. Міхалюк	1.00
В. Боченко	1.00
Н. Н.	1.00
Т. Білоус	1.00
Г. Кляпітура	1.00
В. Никіфоряк	1.00
М. Нагорняк	1.00
П. Гречка	1.00
О. Ландяк	1.00
Т. Саух	1.00
В. Перуняк	1.00
П. Нога	50
В. Гаврилюк	50
М. Марияк	.50
Д. Шевчук	50
І. Пожерюк	50
І. Скаржинський	.50
Л. Кінах	50
Г. Грішкевич	50
Д. Федак	50
В. Щербань	.50
С. Петраш	50
В. Ковалевич	50
Н. Шморгун	50
М. Фічук	50
П. Чепесюк	50
Ґ. М.	25
П. Тесляк	25
В. Роштар	25
Е. Сандул	25
М. Косовський	.25
Безіменних	3.70
Разом	**$41.95**

Колмен, Альта.

Ми, українські робітники зорґанізовані у відділах Українського Робітничого Дому, бачучи прикре положенє нашої робітничої часописи "Укр. Роб. Вістий", рішили поспішити її з помочию. Для тої цїли ми ухвалили устроїти спільний пікнік, який відбув ся дня 1. липня, коло Кровс-Нест Лейку. Чистого приходу з сего пікніку було $296.25, котрі то гроші вислано на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий". Висше згаданий пікнік був устроєний відділами У. Р. Д. з слїдуючих місцевостий: Гилкрест, Белвю, Колмен, Корбін, Мішел і Ферні.

Товариші робітники! Тепер саме наступила промислова кріза і сю крізу переживає також і наша робітнича часопись. Вона вдержуєть ся тільки самими робітниками, себто з передплати і пресового фонду. Тепер, коли фабриканти-капіталісти викинули значне число робітників на вулицю, сї опинившись в рядах безробітних, не всилї вислати на час передплати анї на пресовий фонд. Однак не всї робітники знаходять ся в так прикрім положеню. Є товариші, котрі ще хоть трохи працюють і сї власне повинні не забувати про свій обовязок зглядом робітничої часописи. Ви товариші повинні взяти ся до праці, устроювати всякі підприємства, збирати на пресовий фонд і підпомагати як тільки можна робітничій часописи, бо робітник без своєї преси, так як жовнір на війнї без карабіна. При кінци в імени висше згаданих відділів складаємо щиру подяку всїм товаришам і товаришкам, котрі дарували предмети на розігравку і всїм тим що брали участь в пікніку. Комітет.

НАДІСЛАНЕ

ПРО ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТЄ.

Фіш Крік, Саск.

Де і як шукати кінців, щоби розвязати фармерське питанє? Придивившись до фармерського житя в Канадї, відповідь на него не так легко знайти. По перше, що фармер як від в ярмі від ночі до ночі нїколи не вилазить з тяжкої праці; а по друге, що помимо сеї праці має еще повну голову ріжних домашних звязаних з фармою клопотів. Рідко подибати такого фармера, щоби не був звязаний з банковими довгами, з адвокатами і компаніями, яким він заморґечував свою фарму, худобу або навіть засїяне збіже. Фармері дають сим паразитам ноти, бо їх гонять до сего обставини. І так з дня на день, з року на рік йде все як по драбинї. І ті свої справи фармер латає в той спосіб, що в низу відріже, а в горі доточить. Часто трапляють ся такі випадки, що набере фармер в компанії рільничої машинерії, не сплатить за неї в означений час — а компанія жалю не знає і на сльози та просьби фармера, на сльози його жінки та дїтий не зважає — і забирає вона в него назад машинерію, худобу, а часами і фарму.

В додаток до своєї тяжкої праці поносить фармер ріжні видатки на одїж, обув, на ріжні домашні потреби. Бере він все те наборг, бере на рахунок того, що колись вродить. А тут, на його нещастє, вдарить посуха, град, иржа або мороз, як се часто трапляєть ся в Канадї, і тодї і в дома нема що їсти, в сторі також не дають, а ще й до того компанія за довги і худобу забирає. І так рік тяжкої надмірної праці пішов на марне і треба йти десь заробляти на житє.

До того ще й між самими фармерами нема згоди. Релїґійні та національні спори убивають між фармерами всяку солїдарність. Сю релїґійну та національну незгоду сїють між фармерами попи ріжних сект, які снують ся між фармерами як темні і злі духи, ріжні "політикери", які одночасно є і адвокатами і компанійними аґентами, і коли такий політикер має на фармерови який небудь морґеч, то той фармер мусить вже тодї грати на дутку такого "політикера", мусить бути ворогом такого самого злидняка-фармера як і сам тільки тому, що той фармер заморґечував свою фарму в иншого аґента-політикера. Длятого, між фармерами завсїгди істнують роздори, прокляни, суперечки і навіть бійки. А спитайте, за що? Нї один не відповість. А чорноризники та "політикери" дивлячись на овочі своєї чорної роботи, із задоволенєм потирають руки, бо є більше судів, більше людий йде до сповіди після того як фармер облаяв, або потовк ребра такому самому злиднякови як і сам.

Підчас світової війни фармері по більшій части скористали задля доброї цїни на збіжу і худобі, аґенти від ріжних компаній вештали ся поміж фармерами, накидаючи фармерам ріжні машини, та громозводи, другі знова розпродували компанійні фарми, словом, робили досить добрий бизнес, коли нараз: цїни на збіже і худобу, впали, а за куплені рільничі та инші машини, чи фарми треба було платити по старій цїнї. Тут то фармері і завели ся. Виходу нема жадного. А аґенти-політикери тодї знова до фармера і давай дурити його голову виборами. Між укр. фармерів в Саскачевані кинулись ріжні, такі "свої рідні", адвокати, та аґенти, яких підіслали лїберали та консервати. Почала ся скажена травля, бучі, сварки на виборчих мітінґах. Укр. патріоти з шкіри дерлись один перед другим, а за ними і темнїйші фармері, які думали, що той чи инший укр. аґентчук, видрапавшись на парляментарне крісло, прихилить йому небо. А ті "наші" патріоти добре вже пристосували ся до канадійської політичної погоди і вони в нїй "еволюціонізують ся" так, як осїльниця в метелика. Вивчить ся спершу на учителя, відтак кидає учительованє і йде на поліцая, дальше на аґента, що розпродує компанійні фарми, а коли вже навчить ся добре крутїйства, тодї дістає "атестат" на політикера лїберальної або консервативної партії. Попри се продає ще на всї части світа шифкарти та спекулює ріжними заграничними грішми.

І все те двигає на собі фармерська спина. Робить нещасний фармер цїлий день на рілї, а прийшовши вечером до хати, застає коло хати блискучий, вартости пару тисяч, автомобіль, а в хатї — єсли не попа, то патріота-аґента, який помимо своїх облесливих і брехливих слів, привіз фармерови ще й жмут патріотично-релїґійних ґазет, редактор котрих не маючи нїякого понятя про фармерство, "учить" фармера як курка несе яйця, як садити моркву, буряки, як годувати бички та свинї, тодї як за тими бичками та свиньми той аґент якраз і приїхав, щоби забрати їх для компанії за морґеч.

Коли фармер скаржить ся на дорожнечу, то попи та патріотичні аґенти дурять його тим, що се робітники страйками спричинили сю дорожнечу і тим старають ся викликати у фармерів ненависть до робітників. Але нї попи нї аґенти-патріоти нїколи не скажуть фармерови того, що бизнесмени купують та виманюють від фармера продукт його праці за півдарма, а в місті за той самий продукт деруть з робітника в пять і десять раз дорожче.

Не робітники винні в тім, що фармер платить так дорого за машини, як і не фармері винні в тім, що робітник платить так дорого за фармерські продукти. Сему винна несолїдарність між робітниками і фармерами, сему винні ті, що ширять сю несолїдарність, всї оті чорноризники, аґенти, політикери, сему винна теперішна капіталїстична система, яка і виховує отих паразитів на здоровім, все витворюючім робітничо-фармерськім орґанїзмі. Лише злука фармерів (бідних) з робітниками і спільна їх боротьба за красшу долю усуне ті страшні недостатки фармерів, які ми навели в сїй статї.

Я. К—ь.

ЯК БУЛО В ГАЛИЧИНІ ПІД БОЛЬШЕВИКАМИ.

Трейл, Б. К.

Сюди приїхала з Галичини женщина Марія Куліш, яка оповідає про галицькі ґаразди під пануванем польської шляхти. Ся женщина не є большевичкою, анї соціялїсткою, а є звичайною релїґійною женщиною. Вона оповідає, що перед приходом большевиків до Галичини, петлюрівцї розповсюднювали летючки, взиваючи населенє до втечі перед большевиками. В тих летючках вони малювали большевиків дуже страшними. Але люди вже дещо знали про большевиків, тому не слухали петлюрівців. А коли прийшли большевики, то обходились з людьми дуже добре. Насамперед роздали людям панську землю, в селах скликали віча, на котрих вибирались сільські ради. До рад вибирались тільки бідні селяни. Всюди по селах на вічах говорили, щоби не слухати панів та богачів, а правити самим собою. Панів, котрі не вспіли втікти з Петлюрою та Поляками заставляли до роботи. Попів також заставляли до роботи. Відслужить піп "службу божу" і мусить йти до роботи, бо не буде мати чого їсти. На вічах пояснювали людям, що вони прийшли до Східної Галичини, щоби визволити людий з панського ярма. Закликали молодїж вступати в ряди червоної армії і боронити свій край. Оповідає також ся женщина, що піп в її селї був дуже злосний на большевиків, що мусїв працювати як звичайний робітник і попадя також, бо нї наймита нї наймички не вільно було тримати. А як повернули польські війська, то піп з радости справив їм баль. Коли прийшли польські війська, то всї ті селяни, що були вибрані до сїльських урядів, боялись лишитись і пішли з червоною армією на Радянську Україну. Прийшовші польські і петлюрівські війська почали дуже збиткуватись над населенєм і били кого попало. Казала та женщина, що населенє дуже жалує за большевиками, бо большевики обходились з ним досить добре. Н. Піщак.

ГОЛОСУЙТЕ НА КРИСТОФЕРСА!

Колмен, Алта.

До робітників і робітниць Кровс Нест Пес, Белвю, Гілкрест, Блейрмор і Колмен.

Товариші робітники і робітниці!

Як Вам відомо, що 18. липня відбудуть ся вибори до албертійського парляменту. З рамени робітників в Блейрмор кандидує тов. Кристоферс, бувший президент майнерської юнії 18-го дистрикту.

Тов. Кристоферс відомий майже кождому робітникови і робітниці своєю діяльностю для добра робітничого руху. Всїм памятно еще як його гонили капіталїстичні аґенти з місця на місце. Всїм відомо, як його гнали сї аґенти з майнерських кемпів в Дромгелер, Алта. і в Бінфейт, Саск. Нинї тов. Кристоферс не має навіть доступу під землю до майни, щоби заробити собі на кусок хлїба, бо він в компаніях на чорній лїсті.

То-ж нашим обовязком свідомих робітників дати тов. Кристоферсови можливість говорити до нас з трибуни албертійського парляменту.

Голосуйте, товариші робітники, всї як один на тов. Кристоферса!

Робітник.

КОНЦЕРТ ДІТОЧОЇ ШКОЛИ В РІДЖАЙНІ.

Ріджайна, Саск.

Дня 26-го червня Діточа Школа при Укр. Роб. Домі в сїй місцевости відіграла концерт в льокали Укр. Роб. Дому, дохід з котрого призначений на користь висше згаданої школи. Концерт випав дуже добре, взявши під увагу, що дїти виступали пораз перший на сцену. В програму концерту входили деклямації і співи. Помимо сего, що день був непогідний, вже о годинї 7-ій почали сходитись громадно робітники і робітницї, щоби почути деклямації та спів дїтий. Дїти вивязувались дуже добре, за що присутні надгороджували їх ґучними оплесками, та закидували сцену всякими дарунками. Наколи учитель сеї школи завізвав присутних до зложеня жертв на сю школу, то присутні не жалїли своїх жертв, прийшли з щедрою помочию. Концерт продовжавсь до пізної ночі, а по укінченю присутні почали розходитись задоволені, питаючи, коли буде другий такий концерт.

Присутний.

СПРАВОЗДАНЄ ВІДДІЛУ У. Р. Д І ДІТОЧОЇ ШКОЛИ В ВЕЛАНД.

Веланд, Онт.

Дня 26. червня відбули ся загальні піврічні збори Відділу У.Р.Д. і Діточої Школи в Веланд. Збори отворив т. Д. Іванчук, а предсїдателював т. Ю. Яровий. Протоколярний секретар, т. С. Прокопа, здав справозданє з діяльности відділу за послїдний піврік, яке представляєть ся так:

Відділ числить 42 членів, з котрих 4 виїхали до инших місцевостий. Відділ відбув 21 адміністраційних мітінґів, 8 спеціяльних і 3 масових. Відділ відограв 8 представлень, 3 концерти і устроїв один базар. Троє з висше зазначених представлень відограно в користь Укр. Роб. Дому в Торолд, Онт., як також ученики діточої школи в Веланд помогли віддати концерт ученикам діточої школи в Торолд.

Діточа школа при Відділї У.Р.Д. в Веланд зістала заснована 6. лютого с. р. і до неї вчащає около 95 учеників. Через зимову пору істнувала при Відділї також школа для неграмотних дорослих.

Фінансове справозданє Відділу, яке здав т. Білий представляєть ся так:

ПРИХІД:

До каси Відділу вплинуло	$409.90
Перенесено з 1920 р.	110.72
Разом	**$520.62**
Загальний розхід	501.19
Остає в касї	**$19.43**

З висше зазначеного розходу $330.30 зістало зужито на удержанє Діточої Школи.

Справозданє зістало одобрене зборами.

До шкільного комітету увійшли: Д. Дзудзило, А. Щудлов, С. Твердохлїб, А. Марак, П. Майкалик, П. Коваль, Т. Баяк, І. Рогальський і В. Ґимбатюк. Заступники комітету: Н. Салдат, Я. Помейчук і О. Стадник.

По виборі комітету учитель, Д. Іванчук, забрав слово і пояснив яку користь принесе наука поколїню молодих пролетарів і своїми словами додав батькам школярів більшої енерґії та охоти посилати своїх дїтий до школи Відділу У.Р.Д. в Веланд. Відтак говорили тт. Ґелич і Слободян з Торолд, котрі представили в своїх промовах положенє робітників в капіталїстичнім суспільстві і взивали робітників до орґанїзації. Збори закінчились співом "Інтернаціоналу".

Ю. Яровей, пред. Н. Лакуста. секр.

Контрольна комісія:
Т. Кошурба, І. Гаврилюк і М. Бойчук.

ПОМІЧ ХОРОМУ.

Брентфорд, Онт.

Товаришу Редактор!

Вже від пять років хорує тут т. М. Білий. Недавно він перебув операцію, але все-ж таки робити не може, бо дуже підупав на здоровлю. Товариші в Брентфорд зложили для него $65.00, але сего мало. Він просить, тт., щоби зложили йому на шифкарту і відіслали його до Галичини. Я в сїй справі переписав ся зі знакомими товаришами односельчанами і отримав вже від тт. з Форт Френсес для него $20.00, які я йому доручив. Всїм жертводавцям щира подяка.

Взиваю також товаришів з инших місцевостий, щоби поспішили т. Білому з помочю. Ґ. Данилюк.

Адресуйте:—

J. Danyluk
17 Main St., Brantford, Ont.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Я низше підписаний відважую ся просити всїх щирих робітників провінції Алберти і поза-Алберти, щоби по своїм силам прийшли менї з помочию.

Я є робітник і числю 36 лїт житя. Походжу з села Новосїлка Біскупська, повіт Борщів, Галичина. Маю жінку і четверо дїтий. Здоровлє я стратив у майнї коло Дромгелер на Стар-майнї в Алберті в 1916 р. Підчас роботи в майнї впала на мене земля і поломила менї в крижах дві кістки, а дві забило одну в другу так, що я тепер неспосібний до жадної роботи. Я брав всякі лїкарі, але вони негодні менї нїчого помочи, кажучи, щоби я їхав до Рочестер (до Америки) до операції. Кождий з них каже, що по операції я можу бути здоровий.

Тому вдаюсь з просьбою до всїх щирих робітників, щоби помогли менї так; щоби міг дістати ся до Рочестерських спеціялїстів. Я все маю надію, що може вони мене привернуть до здоровля так, що я буду міг працювати і утримувати свою родину.

Сподїюсь, що кождий укр. робітник і робітниця, котрі довідають ся про моє положенє, поможуть менї після своїх сил, за що я сердечно дякую.

E. Telenchuk
11218 — 91 St.
Edmonton, Alta.

ПОЗІР! РОБІТНИКИ В ЕЛМВУД І ІСТ КИЛДОНАН!

Комітет Будови Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан скликає в недїлю, дня 17. липня о 2-ій год. по полудни у власнім будинку

МАСОВИЙ МІТІНҐ

в справі докінченя будови, як рівнож комітет здасть справозданє з своєї діяльности за час відколи розпочато будову. Товариші! Приходїть на мітінґ самі і кличте своїх знакомих.

Говорити будуть бесїдники з Іст Килдонан і з Вінніпеґу.

ПРОСЬБА до укр. робітників в Канадї і Злучених Державах: Хто знав би що про Василя Костинюка або його жену Параску Костенюк з Григоращуків, з села Устє над Прутом, снятинського повіту, хай напише на слїдуючу адресу:

Wasyl Hryhoraszczuk
Ukr. Bg., 1 R. R., 2 Sotnia
Nemeeke Jablonne
(59) Czechoslovakia

ПРОПАВ карогнїдий лошак з Норд Транскони дня 18. червня. Має на чолї білу звізду, важить 1000 фунтів і є 4 роки старий. Хто його зловив або знає де він є і повідомить мене, той дістане $5.00 нагороди.

Jakiw Bodnar
(62) North Transcona, Man.

ПОШУКУЮ брата Василя Савчука, з міста Кіцманя, Буковина. Я жив з ним 1918 р. в Кеймор, Алта. Маю для него важну справу. Хто би про него знав або він сам хай зголосить ся на адресу:

M. E. Sawczuk
Hardieville, Alta (57)

ПОШУКУЮ Фреда Ладанчука, з села Раков, подільської ґубернї. Перебував 1920 р. в Форт Френсіс, Онт. Справа дуже важна. Хто би про него знав або він сам хай зголосить ся до:

J. Kaplin,
Indiana, Alta. (68)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одиноку українську робітничу ґазету на еміґрації в Европі

"НАШУ ПРАВДУ"

орґан Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади виносить $2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

IWAN PASITSCHNYK,
Theresiengasse 65,
WIEN XVIII., AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — $2.00 на рік, 10 цнт. поодиноке число.

"MOLOT"

414 E. 9th STR. — — — — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ" ЧИТАЙТЕ!

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛІ.

Ся часопись має своїх кореспондентів в Европі як також в ріжних центрах української еміґрації в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ВИНОСИТЬ:—

На рік	$ 9.00
На 6 місяців	4.50
На 3 місяці	2.50
Поодиноке число	3. ц.
В Европу	10.00

Передплату шліть на адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS

502 EAST 11th STR. — — — — — — NEW YORK, N. Y.